

מחורף הש"ח

יבינו חנוך

על גבי חרם מותר ורבה אמר על גבי חרם
נמי אסור משום דקא מולד ריחא רבה ורב
יוסוף דאמר ריח'ו יסחווי בסבא אשורי
בכימא טבא אסור מ"ט משום דקמולד
ריחא ומ"ש ממוללו ומריח בו וקוטמו ומריח
בו התרם ריחא מיה איתה ואסופי הוא
דרקダ מוסף ריחא הכא אלודי הוא דקמולד
ריחא רבא אמר על גבי גחלת נמי מותר
מיידי דהוה אבשרה דבר ריש גלהת קטרא
מבי כתיל אפחה דבי ריש גלהת קטרא אי^๖ קטרא
שרי אל אמר מאי קטרא אי^๗ קטרא
כביי מעשה אומן ליה הוא ואי לעשן אסור דהא
קא מכבה אמר ליה אגמור איכא דאמר
מיידי דהוה אבשרה אגמור איכא דאמר
אל אמר מאי קטרא אי קטרא בידי
מעשה אומן הוא אי לעשן אסור דקא מולד
ריחא אמר רבashi לעשן אמרתנה נהלה
ומישmia דגברא רבא אמרתנה נהלה לעולם
לעשן ומיד דהוה אבשרה אגמור: וועשן
גוני מקולס: תניא רבינו יוסי אומר תודוס איש
רומי הנרג את בני רומי לאכול גדי מוקלים
בליל פסחים שלחו ליה אלמלא תודוס
אתה גוזנו עליך נדי שתהה מאכיל את
בני ישראל קדשים בחוץ קדשים סלא דערך
אלא אימא כיון קדשים: מתני^๘ שלשה
דברים רבינו אליעזר בן עורי מהרי וחכמים
אוסרים פרתו ויצאה ברצעה שבין קרניה
רימקרדיין את הבהמה ביו^ט יושוחקין אה
הפלפלין ברוחים שלחן^ט רבינו יהודה אמר אין
מקדרין את הבהמה ביום טוב מפני שעשו
הברורה^ט אבל מקרצפני וחכמים אומרים אין
מקדרין אף לא מקרצפני: גמ'^ט למירמא
דר' אליעזר בן עורי חדא פרה הויא ליה
והאמר רב ואמרי לה אמר רב יהודה אמר
רב תליסר אלף עלי הוה מעשר רב
אליעזר בן עורי מעדיריה כל שתא ושתא
תנה לא שלו היהת אלא של שכנתו היהת
ומתוך שלא מיתה בה נקראת על שמו:
ומקדדין את הבהמה ביו^ט: תנז רבנן^ט אייזו
קרוד ואיזו קרצוף קרוד קמנים וועשיין חבורה
קרצוף גדולים ואין עשיין חבורה^ט וג' מהליך
בדבר ובני יהודה סבר^ט דבר שניינו מתבון
אסור מיהו קרוד קמנים וועשיין חבורה קרצוף
גנולים ואין עשיין חבורה ולא גוינן קרצוף
אטטו קרוד ורבנן סברני נמי כר' יהודה דבר
שאינו מתקזין אסור גוינן קרצוף אטו קרוד
ור' אליעזר בן עורי סבר לה כר' שמעון דאמו
קרוד ובין קרצוף שר' אמר רבא אמר רב נחכח
לו אמר ליה רבא לה' הלכה כר' שמעון שהר'
לו אל אני כר' שמעון ס"ל ועוד שהרי
לו א"ל נפומוק מזוכס על

לא מורה בצדיק

ושמו אל דאמרי תרווייהו
טבריב או עטינד מרנוויזנו

נוה בז פז ברבריגלייה אמרגו לו או העבר בעושה

על גבי חרם מותר ורבה אמר על גבי חרם
נמי אסור משום דקא מולד ריחא רבה ורב
יוסוף דאמר ריח'ו יסחווי בסבא אשורי
בכימא טבא אסור מ"ט משום דקמולד
ריחא ומ"ש ממוללו ומריח בו וקוטמו ומריח
בו התרם ריחא מיה איתה ואסופי הוא
דרקダ מוסף ריחא הכא אלודי הוא דקמולד
ריחא רבא אמר על גבי גחלת נמי מותר
מיידי דהוה אבשרה דבר ריש גלהת קטרא
מבי כתיל אפחה דבי ריש גלהת קטרא אי^๖ קטרא
שרי אל אמר מאי קטרא אי^๗ קטרא
כביי מעשה אומן ליה הוא ואי לעשן אסור דהא
קא מכבה אמר ליה אגמור איכא דאמר
מיידי דהוה אבשרה אגמור איכא דאמר
אל אמר מאי קטרא אי קטרא בידי
מעשה אומן הוא אי לעשן אסור דקא מולד
ריחא אמר רבashi לעשן אמרתה נהלה
ומישmia דגברא רבא אמרתה נהלה לעולם
לעשן ומיד דהוה אבשרה אגמור: וועשן
גוני מקולס: תניא רבינו יוסי אומר תודוס איש
רומי הנרג את בני רומי לאכול גדי מוקלים
בליל פסחים שלחו ליה אלמלא תודוס
אתה גוזנו עליך נדי שatha מאכיל את
בני ישראל קדשים בחוץ קדשים סלא דערך
אללא אימא כיון קדשים: מתני^๘ שלשה
דברים רבינו אליעזר בן עורי מהרי וחכמים
אוסרים פרתו ויצאה ברצעה שבין קרניה
רימקרדין את הבהמה ביו^ט יושוחקין אה
הפלפני ברוחים שלחן^ר רבינו יהודה אמר אין
מקדרין את הבהמה ביום טוב מפני שעשו
הברורה^ו אבל מקרצפני וחכמים אומרים אין
מקדרין אף לא מקרצפן: גמ'^ל למירמא
דר' אליעזר בן עורי חדא פרה הויא ליה
והאמר רב ואמרי לה אמר רב יהודה אמר
רב תליסר אלף עלי הוה מעשר רב
אליעזר בן עורי מעדיריה כל שתא ושתא
תנהן לא שלו היהת אלא של שכנתו היהת
ומתוך שלא מיה בה נקראת על שמו:
ומקדדין את הבהמה ביו^ט: תנז רבנן^ט אייזו
קרוד ואיזו קרצוף קרוד קמנים וועשיין חורה
קרצוף גדולים ואין עשיין חורה^ו מהחולוקות
בדבר ובני יהודה סבר^ט דבר שניינו מתכין
אסור מיהו קרוד קמנים וועשיין חורה קרצוף
גנולים ואין עשיין חורה ולא גוינן קרצוף
אטטו קרוד ורבנן סברני נמי כר' יהודה דבר
שאינו מתקזין אסור גוינן קרצוף אטו קרוד
ור' אליעזר בן עורי סבר לה כר' שמעון דאמו
קרוד ובין קרצוף שר' אמר רב נחכח
לו אמר ליה רבא הלכה כר' שמעון שהר
לו אל אנא כר' שמעון ס"ל ועוד שהרי
לו נפומוק מזוכס על